

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enarrationes Novae D. Martini Lutheri in Ionam Prophetam

Jonas, Justus

Haganoæ

Praefatio, In Prophetam Ionam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36521

PRAEFA

TIO, IN PROPHE
TAM IONAM.

CVM Princeps mundi hu
ius Satan, tam late sparse-
rit semen sui lolij & ziza-
nia, ut ferè Germania ple-
na sit hæresib. & spiritib.
phanaticis, qui non modo
multos imbecilles demen-
tant, sed & constantissimis faciunt negotium, quo
eos à syncera scripturæ tractatione auocent in lo-
gomachias: quæ cum nunquàm fiât sine tanta amis-
sione uerbi Dei, & rerum bonarum omnium, quan-
tam in ipsis phanaticis iam uidemus, citius euerit
conscientias, quàm stabiliant & confirment. Ideo
summa cura nobis aduigilandum est, ut se & ho-
milia et insidias obseruemus callidissimi hostis, ne
totos nos misceamus eiusmodi rixis nūquàm finien-
dis, ne cum ex scripturis, quasi ex munitissima ar-
ce nostra nos elicuerit & extraxerit, incautos op-
primat. Nam illius νόμιμα, inquit Paulus, non
igno-

ignoramus. Et Petrus satis nos monet, quàm non dormitet hic hostis. Sicut leo, inquit, rugiens circuit, quærens quẽ deuoret. Cum nunc ego aliquot annis cum his contentiosis spiritibus, satis acri certamine conflixerim, & nunc alios quoq; habeã antagonistas, redeo ad prophetarũ & scripturæ tractationem, & ne perpetuis his bellis, in quibus nũc ut spero, satis nauiter præliati sumus, quasi debilitato & fracto corpore, à Sathana obruamur, è scripturis Deo dante reficiemus uires, ut diuino uerbo & consolatione scripturæ, recreati & roborati, eo fortius & constantius, rursus in acie sub signis Christi militemus. Verum id consilij non tantum propter phanaticos spiritus sequor, per quos Sathan à dexteris nos impetit: sed etiam propter tyrannos mundi, qui à sinistris nos oppugnant. Nam Episcopi omnes, & principes quidam Germaniæ, incitati à Sathana incredibili seuitia & furore, iam fremunt contra Euangelium, planeq; induxerunt in animũ Deum & Christum eius oppugnare, uerbum & nomen Christi funditus extinguere. Nimirum si ueniat & inundet super hos omnis sanguis iustus, à sanguine Abel iusti usq; ad hunc sanguinẽ, uere in coelum clamantem, qui ubiuis gentium iam effunditur: merito gloriari possumus, nos iam ueram faciem, formamq; habere Christianæ Ecclesiæ.

P R A E F A T I O

cum utrinque ab immaniſſimis hoſtibus premamur
 & urgeamur, cum ab utriſq; ſic cōſpiti, tantis con-
 uitijs, & tam horribilibus blaſphemijs proſcinda-
 mur, quanta uix unquàm ſub ſole audita ſunt. In-
 dignatur Sathan, & furit Chriſtū innotescere, tam-
 late ideo extrema tentat, & cum ſentiat imminere
 extremum iudicium, quaſi ultima tentans totis ui-
 ribus uadit, contra Dominū & Chriſtum eius. Con-
 tra has tam uarias & tantas afflictiones, opus ha-
 bemus conſolatione, ne terreamur, ſed magno &
 excelſo animo ipſorum minas & fremitum ridea-
 mus, certo perſuaſi, quòd hac crudelitate nobis ui-
 res augent, & ſuo ſe gladio iugulant, ipſi theſau-
 rizantes ſibi iram Dei, qua ſempiternis cruciatibus
 poenas dabunt.

Non longè aberit dies illa exoptatiſſima, qua Do-
 minus ἐν κελεύσματι ueniet de cælo, & tunc in
 ictu oculi tota hæc facies rerum repente immutabi-
 tur, tunc conculcatis illis, Deus exaltabit ſuos, tunc
 Sathan experietur cum ſuis laruis, id eſt Episcopis,
 & magnatibus mundi, quàm dilecti filij ſint, quos
 ipſi tanquàm hæreticos ferro & igni perſequuntur.
 Ideo ergo ſuſcepi enarrandum hunc prophetam Io-
 nam, ut qui huic conſolationi ualde adcommo-
 datus ſit, qui & ſummū ac egregium exemplum fidei,
 ac magnificum miraculum, diuinæ potentia & bo-
 nitatis

mitatis toti mundo proponit. Quis enim non accen-
 datur ad credendum, quis non tantæ bonitatis ex-
 emplo inflammatus, constanter confidat, se contra
 peccatum, mundum, tyrannos, omnem pseudopro-
 phetarum & Sathanæ rabiem, foeliciter triumphat-
 urum, si perpendat dexteram illam excelsi adeo
 esse potentem, bonitatem eius adeo immensam, ut
 hunc Ionam in profundo maris, & huius immanis
 beluæ uentre, iam non uno agone mortis & despe-
 rationis fractum, obliuioni traditum, & omni crea-
 turarum presidio destitutum, tam facile eripuerit
 uno uerbo, ut mortem & uitã nostram in manu Dei
 facilius, quàm à nobis cerã fingi & refingi uideas.
 Hoc fit ideo: quasi, obiurgans Deus nostram imbe-
 cillitatem, intonet. Ecquando tandem discetis mihi
 considerare ὁ ἄριστος ἰσοί? Ecce quòd omnes cogita-
 tiones, omnem humanæ mētis captū excellit, Ionam
 hunc in mare submersum, à belua deuoratum, & in-
 uiscera traiectum, & toto triduo non tantū in ma-
 ri, sed & uentre ceti naufragantem, & tot morti-
 bus morientem, è tenebris uno uerbo in lucē, è mor-
 te in uitam restituo, an fieri posse dubitatis, ut non
 uos gratia & spiritu meo roboratos, contra unam
 mortem, aut leuiora pericula reddam inuictos? Ob
 excellentiam igitur miraculi, Christus ipse magnifi-
 ce prædicat hoc exemplum, & præ omnibus alijs.

P R A E F A T I O.

prophetis citat hunc Ionam, ut expressam mortis
suae, ac resurrectionis typum, cum dicit Matth. 12.
Non dabitur generationi huic signum, nisi signum
Iona prophetae. Adhuc exemplum Iona, summae
consolationi potest esse omnibus Euangelistis, & mi-
nistris, ne facile desperent de fructu Euangelij, e-
tiam si initia, & primi aditus sint asperi, & omnia
uideantur desperata. Nam & hic quoque unicus ille
homo, mittitur ad potentissimum orbis monarcham,
& ad regnum Assyriorum toto mundo tunc summum
& florentissimum. Si hic conferas uilitatem Ionae,
ad maiestatem & splendorem tanti regis & regni,
cui non uideatur uehementer ridiculum & stultum,
hunc peregrinum homuncionem, ad tantum Regem
mitti. Quis autem, nisi stolidissimus, ausit aut possit
sperare, ut per unum hunc uilissimum hominem, &
rex, & procures regni, repente percussi, permo-
ueantur, ad tam seriam poenitentiam, praesertim cum
rex ipse non ipsum Ionam, sed tantum famam con-
tione audierit. Nullus ex prophetis aut Aposto-
lis, ne Christus quidem ipse, una contione tantum ef-
fecit, quantum Iona. Et nihilo leuius, imo penes ma-
ius miraculum est, quod Iona una contione, hanc
regiam & potentissimam urbem conuertit, quam
q̄ e uentre ceti eiectus est ad littus incolumis. Quae
admodum enim cetus per uerbum Dei, Ionam reuo-
muit;

niuit: ita Ionas per uerbum Dei, totam ciuitatē Ni-
 niue, ex faucibus & uentre Sathanae, id est, è pecca-
 to & morte ereptos, seruauit. Nimirū autem si ta-
 lis ac tantus Monarcha, inflatus sua potentia, hunc
 aduenam & mancipium hoc (ut adparet) Hebraeū,
 qui ne apud suam quidem gentem erat in precio, ut
 ineptum, mendacem explosisset & risisset. Vide-
 mus quomodo Reges & Principes mundi Aposto-
 los, Christum ipsū omnino despexerint & ludi-
 brio habuerunt, ut Psalmus secundus testatur. Vide-
 mus quomodo nostri Episcopi & principes, q̄ prae-
 tātō Monarcha Assyrio, uix tenues reguli, imò sor-
 didi & mēdici sunt, inflati suo paupere regno, Ver-
 bum Dei non modo contemnant, sed etiā persequā-
 tur. Ideo & Christus Matthaei undecimo, hos Nini-
 uitas contra omnes incredulos, & contemptores
 Euangelij opponens, dicit: Niniuita in iudicio sur-
 gent cum generatione ista, & damnabunt eam. Ad
 praedicationem enim Iona egerunt poenitentiam,
 & ecce plusquā Iona hic.

Merito autem Niniuitarum exemplū totius mun-
 di ingratitude, in primis autem Iudeorum ob-
 iurgat. Niniuita enim tam cito, tam serio, ad unius
 peregrini hominis Verbum conuertuntur, sine ul-
 lis miraculis. At Iudei ne ad ipsius quidem Christi
 praedicationem, qui tot concionibus, deinde & tot

in maximis miraculis inter eos inclaruit, resipiscunt. Hæc tanta duritia & ingratitude est, iam nunc cum solum legitur & auditur, maximum omnino Iudæicæ gentis dedecus & summa infamia est. At longe maior tunc futura est, cum hoc non tantum audietur aut legetur, sed coram tribunali Christi prolatum, uidebitur. Sed sic sunt obdurati, cæci, tales hypocritæ omnes, nec ullis uerbis aut miraculis perueniunt. Ideo hos & similes missos faciēs, accingor enarrando propheta, ut ex illo, dante Deo, nostram consolationem & fructum hauriamus. Amen.

IONAS

PROPHETA.

VNC. Prophetam Ionam quidam contēdunt filium esse uiduæ de Zarpath, Sidoniorum, quæ propheta Heliam pauit tempore famis, ut in primo lib. Reg. cap. 17. & Luc. 4. habetur. Eius rei afferūt argumentum, quod Iona ipse sese hic